

A Svéd Munkatárs

A képen Holger látható, aki abban a svédországi ruhagyárban volt vezető, ahol dolgoztam. Holger van a képen, aki abban a svédországi ruhagyárban dolgozott, ahova engem is elhelyeztek. Bergen-Belsenből ugyanis Svédországba kerültem, hogy fölerősítsenek. Néhány hónapi pihenés után a saját kérésemre Svédországban elhelyeztek egy óriási nagy ruhaipari gyárba. Olyan nagy gyár volt, hogy az egész országból, de még Amerikából is jöttek tapasztalatgyűjtésre. Abszolút modern eszközeik voltak. Nekem semmi más dolgom nem volt, mint hogy amit összeférceltek, azt kellett kettévágni. Ezeket vagdostam. Egy év alatt folyékonyan beszéltem és olvastam svédül. Nagyon sajnálom, hogy azóta nem megy a dolog. Most is sokszor előjönnek a svéd szavak. Úgy énekeltem a lányomnak, amikor hazajöttem, a svéd himnuszot meg mindent. Rengeteg barátot szereztünk. Nekem volt svéd anyám, aki megszépítette a dolgokat. Egyik barátunkat Holgernak hívták, a feleségét Sviának. Hétvégeken gyakran meghívtak minket, az ünnepeken is, ő zongorázott, és mi

nagyon jól éreztük magunkat. Még síelni is megtanítottak. Sok kép maradt róluk. Munkahelyi ismeretség volt, Holger a gyárban dolgozott mint vezető. Eszter ott maradt, mert közben Holger beleszeretett. Egy fiuk született. Jártak itthon, utoljára akkor, mikor már anyám nagy beteg volt, s nem tudtam velük foglalkozni. Semmit nem tudok róluk. Nem is tudom, él-e még.